

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cb/3/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1013895294
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Trandžíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1013895294.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Trandžíkovej, a členov senátu JUDr. Borisa Tótha a JUDr. Paulíny Pacherovej, v právnej veci žalobcu: NO.1118 LIMITED, so sídlom 6-7 Pollen Street London, W1S 1NJ, Veľká Británia, reg. č. 6393483, zast. JUDr. Felix Neupauer, advokát, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava, proti žalovanému: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, IČO: 35 937 874, zast. Mgr. Tomáš Kurinec, so sídlom Štúrova 13, 811 02 Bratislava, o náhradu ujmy, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, výška ktorých bude vyčíslená v rozhodnutí vyššieho súdneho úradníka v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou dňa 09.08.2013 na Krajský súd v Bratislave sa žalobca domáhal náhrady ujmy v zmysle ust. § 77 ods. 3 OSP, ktorá mu vznikla v súvislosti s vydaním predbežného opatrenia Krajským súdom v Bratislave zo dňa 10.05.2006, č. k. 6Cbi/111/05-71, potvrdeného uznesením NS SR sp. zn. 2Obo/193/2006 zo dňa 21.08.2006. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 23.09.2006. Žalovaný v tomto konaní Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., ako žalobca sa súčasne žalobným návrhom domáhal vyslovenia neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 07.07.2005 medzi SKP úpadcu Perspektíva DZP a spoločnosťou ZH Kredit, s.r.o., ako aj vydania predbežného opatrenia, ktorému súd vyhovel a vydal predbežné opatrenie č. k. 6Cbi/111/05-71.

2. Vydaným predbežným opatrením uznesením č. k. 6Cbi/111/05-71 právoplatné a vykonateľné dňa 23.9.2006 súd zakázal pôvodnému žalobcovi (ZH Kredit s.r.o.) nakladať s pohľadávkami na dlžnom poistnom, prirážke k poistnému, poplatku z omeškania a poplatku za nesplnenie oznamovacej povinnosti v sume 38.812.129,09 Eur (1.169.254.201,- Sk). O návrhu na vyslovenie neplatnosti Zmluvy o postúpení zo dňa 7.7.2005 uzatvorenou medzi spoločnosťou PERSPEKTÍVA Družstevná zdravotná poisťovňa v konkurze, Bratislava, ako postupcom a postupníkom spoločnosťou ZH Kredit, s. r. o. (konanie č. k. 6Cbi/111/05-263) rozhodol tak, že Zmluva o postúpení pohľadávok je neplatná. NS SR rozhodnutím č. k. 4Obo/52/2009-350 dňa 21.06.2011 rozsudok KS BA č. k. 6Cbi/111/05-263, ktorým KS BA vyslovil neplatnosť Zmluvy o postúpení, rozhodnutie zmenil a žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 7.7.2005 zamietol. Vyslovil, že nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by mala byť Zmluva o postúpení zo dňa 7.7.2005 uzatvorená medzi JUDr. Tomáš Kozovský, správca podstaty úpadcu Perspektíva, družstevná zdravotná poisťovňa a ZH Kredit, s.r.o., Bratislava neplatná. Rozsudok NSSR nadobudol právoplatnosť dňa 09.08.2011, čím zanikla účinnosť vydaného predbežného opatrenia č. k. 6Cbi/111/05-71.

3. Pôvodný žalobca spoločnosť ZH Kredit, s.r.o., Bratislava si uplatnil žalobou doručenou Krajskému súdu v Bratislave dňa 09.08.2013 náhradu ujmy vo výške 2.265.787,87 eur v dôsledku zákazu nakladania s dlžným poisťným a poplatkom z omeškania od dlžníkov, ktorý v priebehu konania zomrel a ujmy vo výške 1.080.355,64 Eur v dôsledku zákazu nakladania s dlžným poisťným a poplatkom z omeškania od dlžníkov za pohľadávky, ktoré sa počas nariadeného predbežného opatrenia premlčali a dlžníci toto premlčanie písomne namietali, spolu 3.346.143,51 eur. Žalobca sa domáhal náhrady ujmy spolu vo výške 3.346.143,51 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 3.346.143,51 Eur odo dňa doručenia žaloby do zaplatenia s poukazom na ust. 340 CSP (§ 77 ods. 3 OSP platnom a účinnom v čase podania) z dôvodu, že predmetné predbežné opatrenie zaniklo, návrhu vo veci samej vyhovieť nebolo. Žalobca tvrdil, že nakoľko nariadené predbežné opatrenie zaniklo z iného dôvodu, než preto, že sa návrhu vo veci samej vyhovieť alebo preto, že právo navrhovateľa bolo uspokojené, je na strane žalobcu daný právny nárok na náhradu ujmy voči žalovanému, ktorá mu predbežným opatrením vznikla.

4. Žalobca v žalobnom návrhu poukazyval na skutočnosť, že nadobudol pohľadávky Zmluvou o postúpení uzatvorenou medzi SKP úpadcu Perspektíva DZP a spoločnosťou ZH Kredit, s.r.o., dňa 7.7.2005 celkom vo výške 38.812.129,09 Eur. Uviedol ďalej, že v ten istý deň boli uzatvorené v rámci speňažovania majetku úpadcu ešte 2 ďalšie zmluvy o postúpení pohľadávok s tým, že predmetom tretej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 7.7.2005 bola pohľadávka Perspektívy DZP i voči žalovanému v tomto konaní. Žalobca označenú zmluvu bližšie nešpecifikoval.

5. Podaním zo dňa 2.11.2015 pôvodný žalobca podal návrh na zmenu účastníka na strane žalobcu, z dôvodu uzatvorenia Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.10.2015 vo výške uplatneného žalobného návrhu spolu: 3.346.143,51 Eur s prísl. so spoločnosťou NO.1118 LIMITED, so sídlom 6-7 Pollen Street, London, W1S 1NJ, Veľká Británia, reg. č. 6393483. O návrhu na zmenu účastníka podľa § 92 OSP rozhodol KS BA uznesením č. k. 4Cb/3/2014-324 dňa 11.5.2016 tak, že návrh žalobcu zamietol. O odvolaní žalobcu rozhodol NS SR uznesením č. k. 3Obo/32/2016-352 dňa 13.12.2016 a rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a pripustil, aby do konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave sp. zn. 4Cb/3/2014 namiesto doterajšieho žalobcu ZH Kredit, s.r.o., Bratislava vstúpila obchodná spoločnosť NO.1118 LIMITED, so sídlom 6-7 Pollen Street, London, Veľká Británia, zapísaná v registri spoločností pre Anglicko a Wales pod č. 6393483. Krajský súd v Bratislave (v tomto konaní ako súd prvej inštancie) pokračoval v konaní so zameneným žalobcom, spoločnosťou NO.1118 LIMITED, so sídlom 6-7 Pollen Street, London.

6. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 04.02.2015 (č. I. 209), ako aj podaním zo dňa 19.2.2018, 6.8.2019 a 21.10.2019, v ktorom uviedol, že nárok žalobcu je nedôvodný. Mal za to, že sa jedná o prípad objektívnej zodpovednosti, teda zodpovednosti existujúcej bez ohľadu na zavinenie. Poukázal na skutočnosť, že žalobca si žalobou uplatňuje svoj nárok na základe celého balíka pohľadávok, platobné výmery, ktoré vydal likvidátor, resp. SKP úpadcu a posledné platobné výmery mohla Perspektíva DZP vydať len do konca júna 1999, a preto k ich premlčaniu muselo prísť podstatne skôr, ako nadobudol účinnosť zákon č. 581/2004 Z. z. Likvidátor ani SKP nebol oprávnenou osobou vydávať platobné výmery, tak ako ich žalobca (právny predchodca) nadobudol Zmluvou o postúpení, a preto je potrebné ich kvalifikovať ako nulitné právne akty (uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/109/2010 zo dňa 13.9.2010).

Žalovaný vo vyjadrení ďalej uviedol, že „...za účinnosti zák. č. 273/1994 Z. z. pôsobnosť orgánu verejnej správy vykonávali aj zdravotné poisťovne. Preto boli v zmysle ust. § 19 ods. 2 a 3 uvedeného zákona oprávnené vydávať rozhodnutia (platobné výmery) o predpise poisťného. Na uvedené konanie sa v zmysle ustanovení § 58 zákona č. 273/1994 Z. z. vzťahovali predpisy o správnom konaní, pričom právoplatné rozhodnutie bolo preskúmateľné súdom (§ 58 ods. 5). Platobné výmery v tomto konaní, ktoré mali byť v posudzovanej veci exekučným titulom, neboli vydané zdravotnou poisťovňou, ale správcom konkurznej podstaty úpadcu, ktorý bol poverený spravovať majetok zdravotnej poisťovne. Pod správou majetku úpadcu vo vyššie uvedenom zmysle preto nemožno rozumieť výkon práv prislúchajúci orgánu verejnej moci (zdravotnej poisťovne) vrátane schopnosti vydávať individuálne akty aplikácie práva. Správca konkurznej podstaty bez ďalšieho nenadobúda postavenie orgánu verejnej správy s rozhodovacou právomocou (s právomocou vydávať akty aplikácie práva), má iba povinnosť vykonať všetky nevyhnutné a potrebné právne úkony (napr. podať žalobu, opravné prostriedky a iné) v záujme uspokojenia pohľadávok úpadcu v konkurznom konaní. Postavenie orgánu verejnej správy by mohlo byť správcovi konkurznej podstaty dané len právnou úpravou, ktorá by expressis verbis takéto oprávnenie

priznávala. Pokiaľ takúto právnu úpravu právny poriadok neobsahuje, správca majetku konkurznej podstaty nie je oprávnený vydávať individuálne právne akty, ktoré sú exekučným titulom v zmysle ustanovení § 41 Exekučného poriadku (viď Najvyšší súd Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo/20/2008).“ Žalobca sa domáhal svojich práv aj na Ústavnom súde Slovenskej republiky, avšak jej sťažnosť bola opakovane odmietaná ako nedôvodná (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 125/2011, IV. ÚS 73/2013, III. ÚS 243/09, IV. ÚS 410/2010, 1. ÚS 4/2011, IV. ÚS 251/2011, HI. ÚS 86/2010).

Z uvedeného zjavne vyplýva, že súdy v rámci svojej rozhodovacej činnosti dospeli k všeobecne akceptovanému záveru, že vydávanie platobných výmerov správcom konkurznej podstaty ani likvidátorom nie je možné. Analogicky, platobné výmery nemôže vydávať ani žalobca.

Následne, ak na základe nulitných právnych aktov vydávaných za exekučné tituly v zmysle ustanovenia § 42 ods. 2 písm. g) Exekučného poriadku došlo k podaniu návrhu na vykonanie exekúcie, exekučný súd mal alebo nevydať poverenie, alebo následne už prebiehajúcu exekúciu zastaviť, k čomu v praxi v mnohých prípadoch skutočne došlo (uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23.11.2011, č. k. I. ÚS 456/2011-19).

7. Ďalej vo vyjadrení k žalobnému návrhu žalovaný poukázal na (ne)možnosť domáhania sa zaplata poistného a iných nárokov z verejného zdravotného poistenia prostredníctvom všeobecných súdov a Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou.

Poukazoval na tri obdobia z dôvodu existencie rozličnej právnej úpravy:

- obdobie účinnosti zákona č. 273/1994 Z. z.
- obdobie od nadobudnutia účinnosti zákona č. 581/2004 Z. z. do nadobudnutia účinnosti zákona č. 581/2004 Z. z., teda do 31.12.2008
- obdobie od nadobudnutia účinnosti zákona č. 581/2008 Z. z., teda od 01.01.2009 do zániku predbežného opatrenia

V prvom období mohli platobné výmery vydávať len zdravotné poisťovne. Keďže žalobca nadobudol pohľadávky až v čase účinnosti zákona č. 581/2004 Z. z. a rovnako aj k vydaniu predbežného opatrenia došlo až v tomto období, nepovažoval za potrebné hlbšie sa prvým obdobím zaoberať.

V druhom období žalovaný poukázal na skutočnosť, že je charakterizované významnou legislatívnou zmenou. Právomoc vydávať platobné výmery prešla na Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Podľa ustanovenia § 18 ods. 1 písm. a) bod 3 zákona č. 581/2004 Z. z.: „Úrad vydáva platobné výmery vo veciach uplatnených zdravotnou poisťovňou, ak ide o pohľadávky na poistnom vyplývajúce z neodvedených preddavkov na poistné alebo neodvedeného nedoplatku na poistnom podľa osobitného predpisu, úroky z omeškania a pohľadávky vyplývajúce z nezaplatanej úhrady za neodkladnú zdravotnú starostlivosť podľa osobitného predpisu.“ Základným nedostatkom novej úpravy však bola absencia ustanovení, ktoré by riešili postup vymáhania pohľadávok vzniknutých podľa predchádzajúceho zákona. Ani v prechodných ustanoveniach sa nenachádzala úprava, ktorá by umožňovala postupovať podľa predchádzajúceho zákona. K odstráneniu daného nedostatku došlo až v treťom období, prijatím zákona č. 581/2008 Z. z. K možnosti vymáhať pohľadávky na poistnom, prirážke k poistnému, poplatku z omeškania a poplatku za nesplnenie oznamovacej povinnosti v súdnom konaní upravenom zákonom č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov poukazujeme na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 18.04.2012, sp. zn. 6Cdo/102/2011: „...Nadobudnutím účinnosti zákona č. 581/2004 Z. z. prešlo oprávnenie vydávať platobné výmery o pohľadávkach na poistnom vyplývajúcich z neodvedených preddavkov na poistné alebo neodvedeného nedoplatku na poistnom podľa osobitného predpisu, o úrokoch z omeškania a pohľadávkach vyplývajúcich z nezaplatanej úhrady za neodkladnú zdravotnú starostlivosť podľa osobitného predpisu, na úrad (pozn.: Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou). Na základe uvedeného odvolací súd ustálil, že pokiaľ v čase uplatnenia nároku na súde bol v účinnosti a platnosti osobitný zákon, ktorý kompetenciu rozhodovať o uplatnenom nároku vydávaním platobných výmerov zveril osobitnému správnomu orgánu, a to v intenciách zákonnej úpravy normy verejného práva, nemôže byť daná právomoc súdu rozhodovať o tomto nároku podľa ustanovení súkromného práva.“ „...Vychádzajúc z uvedených charakteristických znakov predmetného právneho vzťahu dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že právny vzťah medzi žalobcom ako postupníkom pohľadávky na zaplata poistného na zdravotné poistenie a žalovaným ako platiteľom tohto poistného, je vzťahom verejnoprávnej povahy, ktorý nemožno podriaďiť pod vzťahy výslovne vypočítané v § 7 ods. 1 O. s. p. (nejde o vzťah občianskoprávny, pracovný, rodinný, družstevný, obchodný, podnikateľský a hospodársky), ani pod vzťahy, na ktoré dopadá § 7 ods. 3 O. s. p., platnom a účinnom do 1.7.2016 (žiaden zákon neustanovuje, že o poplatku z omeškania s platením poistného na zdravotné poistenie rozhoduje súd). Vec, vyplývajúcu z tohto verejnoprávneho

vzťahu, preto súdy v občianskom súdnom konaní podľa tretej a štvrtej časti O. s. p. neprejednávajú a nerozhodujú.“ K záveru o nemožnosti uplatňovania pohľadávok vzniknutých z verejného zdravotného poistenia v občianskom súdnom konaní dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v uznesení zo dňa 21.04.2010, sp. zn. 6Rks/1/2010: ...„Na základe uvedeného dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v predmetnej veci nie je daná právomoc súdu konať vo veci, a preto rozhodol v spore o právomoc medzi Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a Okresným súdom Prešov tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.“ Na základe uvedeného mal za to, že v druhom období si žalobca nemohol uplatňovať svoje pohľadávky prostredníctvom všeobecných súdov.

V treťom období, ktoré začína nadobudnutím účinnosti zákona č. 581/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 581/2004 Z. z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Týmto zákonom, ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.01.2009 bolo do zákona č. 581/2004 Z. z. doplnené ustanovenie § 85h v nasledujúcom znení:

„(1) Zdravotná poisťovňa uplatňuje na úrade nárok na dlžné poistné, nárok na poplatok z omeškania z neodvedeného alebo oneskorene odvedeného poistného na zdravotné poistenie, na ktoré mala zdravotná poisťovňa nárok podľa predpisov účinných do 31. decembra 2004.

(2) Zdravotná poisťovňa vymáha pohľadávky na poistnom vrátane poplatku z omeškania z neodvedeného alebo oneskorene odvedeného poistného na zdravotné poistenie, na ktoré mala zdravotná poisťovňa nárok podľa predpisov účinných do 31. decembra 2004, na základe právoplatného rozhodnutia úradu.

(3) Úrad vydáva platobné výmery vo veciach poplatkov z omeškania, ak ide o pohľadávky na poistnom vyplývajúce z neodvedeného alebo oneskorene odvedeného poistného na zdravotné poistenie, na ktoré mala zdravotná poisťovňa nárok podľa predpisov účinných do 31. decembra 2004.“ Uvedená novela zákona č. 581/2004 Z. z. reagovala na vyššie špecifikované praktické problémy spojené s vymáhaním pohľadávok vzniknutých v dobe účinnosti zákona č. 273/1994 Z. z. V dôvodovej správe k uvedenej zmene zákona sa doslovne uvádza:

„Zdravotná poisťovňa nemala zákonnú možnosť uplatniť na Úrade pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou nárok na dlžné poistné a poplatky z omeškania, ktoré vznikli do 31.12.2004, t. j. počas účinnosti zákona NR SR č. 273/1994 Z. z. zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní.“

Evidentne, ak nemala možnosť uplatniť nárok na Úrade pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou zdravotná poisťovňa, nemala takúto možnosť ani žalobca. Spolu s už uvedenou nemožnosťou vymáhať pohľadávky na všeobecných súdoch tak až do nadobudnutia účinnosti zákona č. 581/2008 Z. z. nebolo možné pohľadávky vzniknuté za účinnosti zákona č. 273/1994 Z. z. vymáhať vôbec.

Odo dňa 01.01.2009 bolo možné takéto pohľadávky vymáhať prostredníctvom návrhu na vydanie platobného výmeru, ktorý bol podaný na Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Spornou zostáva otázka, či takýto návrh na Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou mohol podať aj žalobca. Existujú pomerne silné argumenty, prečo tomu tak byť nemohlo.

Žalobca sa domáhal vydania platobných výmerov aj podaním návrhu na Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, avšak neúspešne. Pri výklade zákona totiž je potrebné dospieť k záveru, že návrh Úradu môže podať len zdravotná poisťovňa.

Žalovaný ďalej citoval zákonné ustanovenia zák. č. 581/2004 Z. z. s tým, že podľa ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 581/2004 Z. z.:

„Zdravotná poisťovňa je akciová spoločnosť so sídlom na území Slovenskej republiky založená na účely vykonávania verejného zdravotného poistenia na základe povolenia na vykonávanie verejného zdravotného poistenia (ďalej len „povolenie“).“

PERSPEKTÍVA nikdy nespĺňala definíciu zdravotnej poisťovne podľa zákona č. 581/2004 Z. z., nakoľko nikdy nedošlo k jej transformácii na akciovú spoločnosť. Definíciu zdravotnej poisťovne nespĺňal ani žalobca. Preto podľa názoru žalovaného nemohol byť navrhovateľom v konaní o vydaní platobného výmeru vedenom na Úrade pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Obdobne nemohol vydávať ani výkazy nedoplatkov.

8. Žalovaný vo svojom vyjadrení zhrnul, že ani v treťom období neexistovala možnosť, ako by mohol žalobca vymôcť pohľadávky proti vôli dlžníkov, nakoľko sa ich nemohol domáhať ani na všeobecných

súdoch, ani na Úrade pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Taktiež žalovaný uviedol, že nie je možné zastávať názor splnenia predpokladu zodpovednosti za škodu, ktorým je príčinná súvislosť medzi ujmou a procesnými účinkami predbežného opatrenia pri dobrovoľnom alebo nútenom výkone jeho obsahu, nakoľko použijúc všetky vyššie zmienené argumenty, existencia predbežného opatrenia nie je priama a bezprostredná príčina vzniku hypotetickej ujmy žalobcu (poukázal na rozhodnutie NS SR zo dňa 28.10.2010, sp. zn. 3Cdo 130/2010). ..., „O vzťah príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) ide vtedy, ak je medzi protiprávnym konaním škodcu a vznikom škody vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nevznikne. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala a je rozhodujúca iba vecná súvislosť príčiny a následku.“

Priamou a bezprostrednou príčinou možnej ujmy v skúmanom prípade je zákonom obmedzená možnosť vymáhania pohľadávky, k vzniku zodpovednosti za ujmu na strane žalovaného dôjsť nemohlo. Ani bez existencie predbežného opatrenia by totiž žalobca nemal možnosť svojej postúpené pohľadávky vymôcť.

9. Žalovaný vo vyjadrení sa taktiež v širokom rozsahu zaoberal právnym rozborom možnosti uplatnenia nároku a možnosťou výkonu rozhodnutia voči dedičom v prípade úmrtia dlžníka.

A/ v prípade, ak dlžník zomrel pred vydaním platobného výmeru, vyššie špecifikované legislatívne obmedzenia bránili tomu, aby k vydaniu platobného výmeru došlo. Zároveň nebolo možné uplatniť si pohľadávku ani na všeobecnom súde.

B/ v prípade, ak dlžník zomrel po vydaní platobného výmeru, ale pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, taktiež absentuje príčinná súvislosť ako predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu. Platobné výmery, ktoré boli vydané oprávnenou osobou, teda poisťovňou PERSEPKTIVA, sa premlčali skôr, ako bolo vydané predbežné opatrenie.

10. Žalovaný poukazoval i na skutočnosť, že v informačnom systéme PERSPEKTÍVY bolo evidované neplatenie poisťného v určitom období, čo však neznamená, že poistenec v danom období dlhoval poisťné. Plnenie oznamovacích povinností poisťencami bolo v predmetnom období problematické a tak sa často stávalo, že poisťovňa síce evidovala obdobie, počas ktorého poistenec poisťné neplatil, ale po splnení oznamovacích povinností (napr. PN, vznik nároku na dôchodok, zaradenie do evidencie nezamestnaných, pobyt v zahraničí a pod.) poisťovňa zistila, že žiadny nedoplatok neexistuje, nakoľko v danom období neexistovala právna povinnosť poistenca poisťné platiť. Reálne sa teda mohlo stať, že žalobcovi boli postúpené práva k neexistujúcim pohľadávkam. Sporná je aj výška pohľadávok, nakoľko žalobca v žalobe neuvádza, za aké obdobie je počítaný poplatok z omeškania. Na základe všetkého doteraz uvedeného mal za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, ktoré mu vzniklo v súvislosti s jeho jednotlivými tvrdeniami.

11. V závere vyjadrenia uviedol, že nedošlo k naplneniu predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, nakoľko žalobca nepreukázal vznik ujmy a už vôbec nie príčinnú súvislosť medzi vznikom ujmy a existenciou predbežného opatrenia. Žalobca by nemal možnosť svoju pohľadávku vymáhať, ani keby predbežné opatrenie neexistovalo. Žalobca, ani správca konkurznej podstaty nemohli vydávať platobné výmery, všeobecné súdy neboli oprávnené rozhodovať o nárokoch vzniknutých v oblasti verejného zdravotného poistenia a návrh na vydanie platobného výmeru mohla Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou podať len zdravotná poisťovňa. Absentuje teda príčinná súvislosť medzi ujmou a procesnými účinkami predbežného opatrenia pri dobrovoľnom alebo nútenom výkone jeho obsahu. Poukázal na konanie v skutkovo i právne totožnej veci, kde žalobca inicioval proti žalovanému konanie, ktoré bolo na Krajskom súde v Bratislave vedené pod sp. zn. 13Cb/2/2013. Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 28.01.2014 žalobu zamietol, čo následne potvrdil NS SR svojím rozhodnutím sp. zn. 5Obo/21/2018 dňa 23.5.2019. Žalobný návrh žiadal v celom rozsahu zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov konania.

12. Žalovaný sa opakovane vyjadril k žalobe i podaním zo dňa 19.02.2018 a 6.8.2019, v ktorých opakovane zhrnul, že žalobca existenciu príčinnej súvislosti medzi nariadeným predbežným opatrením a vznikom ujmy preukázať nemôže, nakoľko vo vymáhaní pohľadávok mu bránili legislatívne opatrenia, nezávislé od vôle a činnosti žalovaného. Nemohol totiž žiadnym spôsobom dosiahnuť vydanie exekučného titulu, vykonaním ktorého by mohlo dôjsť k uspokojeniu jeho pohľadávok. Ani medzi stranami nie je sporné, že žalobca si pohľadávky na dlžnom poisťnom, prirážke k poisťnému, poplatku z omeškania a poplatku za nesplnenie oznamovacej povinnosti nemohol voči dlžníkom uplatniť na všeobecných súdoch a nemohol platobné výmery vydávať ani sám. Žalobca sa nemohol domáhať ani vydania platobného výmeru v konaní vedenom Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, na základe čoho je jeho návrh nedôvodný.

13. Žalovaný sa vyjadril k žalobnému návrhu i podaním zo dňa 21.10.2019, a to k nároku na náhradu trov s tým, že žiadal na ich náhradu v prípade úspechu na strane žalovaného zaviazat pôvodného žalobcu spoločnosť ZH Kredit, s.r.o. Uviedol, že v súčasnej dobe ako žalobca v predmetnom konaní vystupuje spoločnosť NO.1118 LIMITED, so sídlom v Londýne, Veľká Británia. Uznesením NS SR zo dňa 13.12.2016, sp. zn. 3Obo/32/2016 bolo pripustené, aby uvedená spoločnosť do konania vstúpila namiesto pôvodného žalobcu, spoločnosti ZH Kredit, s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava, IČO: 36 049 581 (ďalej len „ZH Kredit, s.r.o.“). Uviedol, že z rozhodovacej praxe slovenských súdov je zrejmé, že súd môže na náhradu trov konania zaviazat i inú osobu, než tú stranu sporu, ktorá nemala v konaní úspech. Poukázal na rozsudok KS v Banskej Bystrici, sp. zn. 16Co/594/2015 s tým, že bol vydaný ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, avšak jeho závery sú v plnej miere použiteľné i vzhľadom na právnu úpravu obsiahnutú v Civilnom sporovom poriadku (nakoľko oba kódexy v otázke náhrady trov konania vychádzajú zo zásady úspechu).

14. Skutkový i právny stav v predmetnej prejednávanej veci ako uvádzal bol nasledovný:

15. V rámci konania na súde prvej inštancie mal žalobca plný úspech vo veci samej. Rozhodovanie o náhrade trov konania si súd vyhradil na samostatné rozhodnutie po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku vo veci samej. Žalovaná podala voči rozsudku odvolanie, pričom pred rozhodnutím odvolacieho súdu uzavrela zmluvu o postúpení pohľadávok so spoločnosťou, v ktorej bola jedinou spoločníčkou a konateľkou. Na podklade uvedeného odvolací súd pripustil zmenu v osobe žalovanej. Odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil. V rámci následného rozhodovania o náhrade trov konania súd prvej inštancie zaviazal žalovanú na náhradu trov konania žalobcu. Voči uvedenému podal sťažnosť žalobca, ktorý namietal, že subjekt, ktorý bol zaviazaný na náhradu trov konania (aktuálna žalovaná), je nemajetný a žiadal zaviazat na náhradu trov konania pôvodnú žalovanú. O uvedenej veci rozhodol krajský súd tak, že konanie sťažovateľky vyhodnotil ako abusus iuris (konanie právo zneužívajúce), právoplatné rozhodnutie o zmene žalovanej ani doslovný výklad § 142 ods. 1 OSP z tohto titulu nerešpektoval a rozhodnutie o trovách konania zmenil tak, že na náhradu trov zaviazal pôvodnú žalovanú (namiesto jej obchodnej spoločnosti - novej žalovanej), aj keď pôvodná žalovaná už preukázateľne účastníčkou konania de iure nebola. Voči rozhodnutiu krajského súdu podala pôvodná žalovaná sťažnosť na Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý ju ako zjavne neopodstatnenú odmietol uznesením č. k. III. ÚS 14/2017-17. Povinnosť nahradiť trovy konania žalobcu tak naďalej zaťažovala pôvodnú žalovanú. Z odôvodnenia uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky žalovaný poukázal a citoval na nasledovné: „...Krajský súd v napadnutom rozhodnutí vyhodnotil správanie sťažovateľky za abusus iuris. Sťažovateľka tento právny záver odignorovala a pred ústavným súdom sa domáha aplikácie doslovného výkladu § 142 ods. 1 OSP na svoju vec a rešpektovania právoplatného rozhodnutia o zmene žalovanej, inak tvrdí príkry rozpor konania krajského súdu s právnou úpravou. Zjednodušene povedané, sťažovateľka sa za situácie, že sama zneužíva právo, dovoľáva poskytnutia právnej ochrany tomuto konaniu. „Žalovaný v rozsiahlej argumentácii poukazuje na vydané rozhodnutie US SR III.ÚS SR 14/2017-17 s tým, že ako z uvedeného vyplýva. Ústavný súd Slovenskej republiky vyslovil právny názor, že v prípade, ak v priebehu súdneho konania dôjde k zmene strany sporu, pričom účelom takejto zmeny je len snaha vyhnúť sa povinnosti nahradiť v prípade neúspechu v spore trovy konania úspešnej strane, takéto konanie nepožíva právnu ochranu. Súd rozhodujúci o náhrade trov by preto mal, napriek zneniu príslušného ustanovenia zákona (predtým § 142 ods. 1 OSP, teraz § 255 ods. 1 CSP) na náhradu trov konania zaviazat pôvodnú stranu sporu, napriek tomu, že v dobe rozhodnutia vo veci samej už stranu sporu nie je.

Žalovaný vyslovil názor, že zo strany žalobcu zmenou strany sporu na strane žalobcu (postúpenie pohľadávky) prišlo k špekulatívnemu konaniu za účelom vyhnúť sa úhrade trov konania v prípade úspechu žalovaného v konaní.

V dobe, pred uzatvorením Zmluvy o postúpení, t. j. pred 28.10.2015, ktorá tesne predchádzala dátumu uzatvorenia predmetnej zmluvy, spoločnosť ZH Kredit, s.r.o., ako žalobca neuspela vo viacerých súdnych konaniach vedených pred Krajským súdom v Bratislave, v rámci ktorých sa domáhala preskúmania rozhodnutia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. V rámci správneho konania vedeného pred Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou sa totiž spoločnosť ZH Kredit, s.r.o., snažila dosiahnuť vydanie exekučných titulov, na základe ktorých by mohla vymáhať jednotlivé pohľadávky, ktoré na ňu boli postúpené správcom konkurznej podstaty PERSPEKTÍVA DZP. Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou však jednotlivé konania zastavoval, nakoľko mal za to, že spoločnosť ZH Kredit, s.r.o., nedisponuje aktívnou vecnou legitimitáciou. Krajský súd v Bratislave v rámci správneho súdnictva jednotlivé žaloby spoločnosti ZH Kredit, s.r.o., voči rozhodnutiam Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou zamietal. V rámci odôvodnenia svojich rozhodnutí súd uvádzal, že

spoločnosť ZH Kredit, s.r.o., nemohla dosiahnuť vo vzťahu k pohľadávkam, ktoré nadobudla postúpením od správcu konkurznej podstaty PERSPEKTÍVA DZP, vydanie exekučného titulu, nakoľko účastníkom daného správneho konania mohla byť len zdravotná poisťovňa (ktorou spoločnosť ZH Kredit, s.r.o., nebola) (rozsudok KS BA sp. zn. 1S/66/2013 zo dňa 10.09.2015, sp. zn. 1S/44/2013 zo dňa 15.01.2015 a sp. zn. 1S/45/2013 zo dňa 06.11.2014). Všetky tieto rozsudky boli Najvyšším súdom Slovenskej republiky potvrdené, a to v priebehu niekoľkých mesiacov po tom, ako pôvodný a nový žalobca uzatvorili zmluvu o postúpení pohľadávky. Z tohto dôvodu si spoločnosť ZH Kredit, s. r. o., zároveň musela byť v priebehu roka 2015 vedomá skutočnosti, že v tomto konaní pravdepodobne úspešná nebude. Dá sa teda oprávnenne domnievať, že uzatvorenie zmluvy o postúpení pohľadávky na spoločnosť NO.1118 LIMITED a následný návrh na pripustenie zmeny účastníka tohto konania na strane žalobcu realizovala práve z dôvodu, aby sa v prípade neúspechu v tomto konaní vyhla povinnosti nahradiť žalovanému trovy konania. Jedinou osobou, ktorá ovládala ako spoločnosť ZH Kredit, s.r.o., tak i spoločnosť NO.1118 LIMITED, bol v dobe uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok a v súčasnej dobe i naďalej je, pán Pavel Venglovič, nakoľko bol v dobe uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok a doteraz je vlastníkom nadpolovičnej väčšiny akcií spoločnosti GENERIX GROUP LTD., ktorá je a v čase podpisu zmluvy o postúpení pohľadávky bola jediným spoločníkom ako spoločnosti ZH Kredit, s. r. o., tak i spoločnosti NO.1118 LIMITED a od roku 2008 až do súčasnosti je konateľom spoločnosti ZH Kredit, s.r.o. Zmluva o postúpení pohľadávky, na základe ktorej bola pripustená zmena účastníka konania na strane žalobcu, teda bola uzatvorená medzi dvoma spoločnosťami, ktoré ovládal pán S..

16. Súd vykonal vo veci dokazovanie, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 7.7.2005 Dodatkom č. 1 zo dňa 7.7.2005, uznesením č. k. 6Cbi/111/05-71, Zoznamom platiteľov poistného, ktorí počas vydaného predbežného opatrenia zomreli (č. l. 18 až 47), úmrtnými listami z č. l. 48 až 84, Zoznamom premlčaných pohľadávok z č. l. 85 až 101, rozsudkom KS BA č. k. 13Cb/2/2013-165, rozsudkom NS SR sp. zn. 5Obo/21/2018 zo dňa 23.5.2019, rozsudkom NS SR sp. zn. 4Obo/52/2009-350, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.10.2015, vyjadrením žalobcu zo dňa 25.7.2017, vyjadrením žalovaného zo dňa 4.2.2015, 19.2.2018, 6.8.2019 a 21.10.2019, Oznámením o schválení účtovnej závierky k 31.12.2018 spoločnosti ZH Kredit, s.r.o., výsluchom zástupcov strán sporu a mal zistený tento skutkový a právny stav:

17. V konaní bolo nesporné, že na spoločnosť Perspektíva družstevná zdravotná poisťovňa bol dňa 20.4.2001 uznesením č. k. 7K/70/01-30 vyhlásený konkurz.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 07.07.2005 (čo sporné nebolo a strany sporu uvedené skutočnosti nenamietali) postúpil JUDr. Tomáš Kozovský, ako správca konkurznej podstaty úpadcu: PERSPEKTÍVA družstevná zdravotná poisťovňa v konkurze na pôvodného žalobcu spoločnosť ZH Kredit, s.r.o., Bratislava súbor pohľadávok úpadcu voči platiteľom poistného na dlžných poistných za zdravotné poistenie a poplatkov z omeškania celkom v objeme 38.812.129,09 Eur. Jednotlivé platobné výmery žalobcu nedokladoval. Poukázal na nadobudnutie pohľadávok v zmysle uzatvorenej Zmluvy o postúpení na spoločnosť ZH Kredit s.r.o. zo dňa 7.7.2005, ktorá bola platne uzatvorená. Vydaným predbežným opatrením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10.05.2006, č. k. 6Cbi/111/05-71, potvrdeného uznesením NS SR sp. zn. 2Obo/193/2006 zo dňa 21.08.2006, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 23.09.2006 súd zakázal žalobcovi nakladať s uvedenými pohľadávkami na dlžnom poistnom, prirážke k poistnému, poplatku z omeškania a poplatku za nesplnenie oznamovacej povinnosti v sume 38.812.129,09 Eur (súčasťou, ktorej mali byť i pohľadávky označené v tomto konaní). Žalobca na preukázanie dôvodnosti návrhu ako aj výšky doložil prílohu č. 1 - tabuľku z počítačového prehľadu obsahujúcu zoznam platiteľov poistného, ktorí počas predbežného opatrenia zomreli v počte 1050, k nim aj úmrtné listy v počte 37 ks a Prílohu č. 2 - tabuľku obsahujúcu zoznam premlčaných pohľadávok (č. l. 85 až č. l. 101) a dlžnom poistnom označené ako pohľadávky za obdobie od roku 1995 do 1999.

18. Podľa § 77 ods. 1 písm. b) OSP (platnom a účinnom v čase podania návrhu), predbežné opatrenie zanikne, ak sa návrhu vo veci samej nevyhovelo.

Podľa § 77 ods. 3 OSP, ak predbežné opatrenie zaniklo alebo bolo zrušené z iného dôvodu, než preto, že sa návrhu vo veci samej vyhovelo alebo preto, že právo navrhovateľa bolo uspokojené, navrhovateľ je povinný nahradiť ujmy tomu, komu predbežným opatrením vznikli. Rozhodne o tom na návrh súd, ktorý nariadil predbežné opatrenie.

Podľa § 340 ods. 1 CSP (ekvivalent § 77 OSP, nahradený zákonom č. 160/2015 Z. z. s účinnosťou od 1.7.2016), ak neodkladné opatrenie zaniklo alebo bolo zrušené z iného dôvodu než preto, že sa návrhu vo veci samej vyhovel alebo preto, že právo navrhovateľa bolo uspokojené, navrhovateľ je povinný nahradiť škodu a inú ujmu tomu, komu neodkladným opatrením vznikli.

S. § X8 ods. 1 písm. a) bod 3, zák. č. 581/2004 Z. z., Úrad vydáva platobné výmery vo veciach uplatnených zdravotnou poisťovňou, ak ide o pohľadávky na poistnom vyplývajúce z neodvedených preddavkov na poistné alebo neodvedeného nedoplatku na poistnom podľa osobitného predpisu, 38) úroky z omeškania 38a) a pohľadávky vyplývajúce z nezaplatenej úhrady za neodkladnú zdravotnú starostlivosť podľa osobitného predpisu, 38b).

S. ustanovení § 77a odsek 3, 4 a 5 zákona č. 581/2004 Z. z.: „Nárok na pohľadávky podľa odsekov 1 a 2 môže zdravotná poisťovňa uplatniť podaním návrhu na vydanie platobného výmeru na úrade. Podanie je možné vykonať písomnou alebo elektronickou formou. Spôsob a náležitosti elektronickej formy podania určí úrad.“

19. Je nesporné, že žalobca sa domáhal zaplatenia ujmy z objemu pohľadávok pozostávajúcich z poistného vo výške 2.265.787,87 eur v dôsledku zákazu nakladania s dlžným poistným a poplatku z omeškania od dlžníkov, ktorý v priebehu konania zomreli a ujmy vo výške 1.080.355,64 Eur v dôsledku zákazu nakladania s dlžným poistným a poplatku z omeškania od dlžníkov za pohľadávky, ktoré sa počas nariadeného predbežného opatrenia premlčali a dlžníci toto premlčanie písomne namietali, spolu: 3.346.143,51 eur. Žalobca sa domáhal náhrady ujmy spolu vo výške 3.346.143,51 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 3.346.143,51 Eur. Z prijatej judikatúry všeobecných súdov v obdobnej veci s totožnými stranami sporu mal súd prvej inštancie v tomto konaní zrejme a známe, že súdy o nároku rozhodovali (v inej výške) s tým, že bol prijatý jednoznačne záver o nemožnosti vydať platobné výmery neoprávnenou osobou.

20. Súd prvej inštancie sa stotožňuje s právnym názorom Ústavného súdu Slovenskej republiky vyjadreným v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 268/2011-38 zo dňa 23.11.2011, v ktorom konštatoval, že pohľadávky na poistnom zásadne možno postúpiť, a to aj tretej osobe, pričom charakter pohľadávky sa postúpením nezmenil z verejnoprávneho na súkromnoprávny.

21. Súd prvej inštancie sa stotožnil s názorom Ústavného súdu Slovenskej republiky uvedeným v rozhodnutí, sp. zn. I. ÚS 111/2017 a II. ÚS 195/2017 v tom, že pohľadávka žalobcu nebola právoplatne priznaná pred jej postúpením a to platobným výmerom, nemožno preto hovoriť o vymáhateľnom nároku, pretože tento nie je krytý žiadnym exekučným titulom individuálnym - správnym aktom autoritatívne určujúcim rozsah verejnoprávnej pohľadávky. Žalobca v postavení súkromnej obchodnej spoločnosti mohol a mal vedieť, že jeho právne postavenie nezodpovedá legálnej definícii zdravotnej poisťovne, a preto nebude oprávneným subjektom na podanie návrhu na vydanie platobného výmeru úradom. Ak sa (pôvodný) žalobca za týchto okolností slobodne rozhodol pre nadobudnutie takejto pohľadávky, ktoré sa javí ako špekulatívne, ide o súčasť jeho podnikateľského rizika, ktoré v súvislosti so svojou obchodnou činnosťou musí znášať. Vzhľadom na to, že predmetná obchodná transakcia je v príkrom rozpore s verejnoprávnym účelom zákona o zdravotnom poistení (úhrada povinností platiteľov poistného na účely využitia takto získaných finančných prostriedkov na úhradu poskytovania zdravotnej starostlivosti), nemôže požívať súdnu ochranu.

22. Na základe citovaných ustanovení zákona dospel súd prvej inštancie k záveru, že pohľadávky, ktoré vznikli titulom nezaplateného zdravotného poistenia, nedoplatku na zdravotnom poistnom a poplatku z omeškania je možné vymáhať od dlžníka len na základe platobného výmeru vydaného zdravotnou poisťovňou a od 31.12.2008 vydaného Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Na zaplatenie dlžnej sumy zdravotného poistenia a poplatku z omeškania dlžníkov identifikovaných v prílohe a Tabuľke (č. I. 85 až 101 spisu) nebol vydaný platobný výmer zdravotnou poisťovňou, (žalobca túto skutočnosť nepreukázal) teda postupom pohľadávok ani Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou (rozsudky NS SR, sp. zn. 1Sžso/12/2015, 1Sžso/4/2015 a 9Sžso/71/2016). Vzhľadom na tú skutočnosť, že na predmetné pohľadávky nebol vydaný platobný výmer, nemohol žalobca tieto pohľadávky od dlžníkov ani vymáhať. Keďže žalobca nemohol predmetnú pohľadávku zákonným spôsobom od dlžníka vymáhať pre absenciu exekučného titulu je zrejme, že vydané predbežné opatrenie nemalo žiaden zásadný vplyv na obmedzenie nakladania s predmetnou pohľadávkou - jej vymáhanie zo strany žalobcu.

S. ustanovení § 77a odsek 3, 4 a 5 zákona č. 581/2004 Z. z.: „Nárok na pohľadávky podľa odsekov 1 a 2 môže zdravotná poisťovňa uplatniť podaním návrhu na vydanie platobného výmeru na úrade. Podanie je možné vykonať písomnou alebo elektronickou formou. Spôsob a náležitosti elektronickej formy podania určí úrad.“

„Konanie sa začína na návrh zdravotnej poisťovne. Ak zdravotná poisťovňa uplatňuje pohľadávku voči právnickej osobe, návrh musí obsahovať obchodné meno alebo názov, sídlo alebo miesto podnikania a identifikačné číslo, ak je pridelené. Ak zdravotná poisťovňa uplatňuje pohľadávku voči fyzickej osobe, návrh musí obsahovať meno, priezvisko, trvalý pobyt a rok narodenia; ak ide o fyzickú osobu oprávnenú na podnikanie, aj obchodné meno, miesto podnikania a identifikačné číslo, ak je pridelené. O začatí konania úrad účastníkov konania neupovedomuje.“

„Úrad rozhoduje o pohľadávke zdravotnej poisťovne platobným výmerom. Platobný výmer sa vydáva na základe skutočností uvedených v návrhu.“

S. ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 581/2004 Z. z.:

„Zdravotná poisťovňa je akciová spoločnosť so sídlom na území Slovenskej republiky založená na účely vykonávania verejného zdravotného poistenia na základe povolenia na vykonávanie verejného zdravotného poistenia (ďalej len „povolenie“).“

PERSPEKTÍVA nikdy nespĺňala definíciu zdravotnej poisťovne podľa zákona č. 581/2004 Z. z., nakoľko nikdy nedošlo k jej transformácii na akciovú spoločnosť. Definíciu zdravotnej poisťovne nespĺňal ani žalobca. Preto nemohol byť navrhovateľom v konaní o vydanie platobného výmeru vedenom na Úrade pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Obdobne nemohol vydávať ani výkazy nedoplatkov.

23. Súd prvej inštancie na základe zisteného skutkového a právneho stavu poukazuje na rozsiahlu konštantnú judikatúru exekučných súdov kauzálnie súvisiacich s prejednávanou vecou, kde právny predchodca žalobcu uplatňoval výkon exekúcie na základe exekučných titulov platobných výmerov vydaných SKP úpadcu Perspektíva DZP, Bratislava. Všeobecné súdy vrátane NS SR prijali jednoznačný záver, že takýto exekučný titul má povahu nulitého právneho aktu, SKP na jeho vydanie oprávnený nebol. Z takéhoto rozhodnutia nemôžu plynúť preto žiadne účinky a nie je spôsobilým podkladom na to, aby na jeho základe došlo k nútenému vymoženiu peňažného plnenia. Právny predchodca žalobcu ani zamenený žalobca ako postupník nemali teda spôsobilý právny základ na vymoženie nárokov, ktoré sú i predmetom žaloby v prejednávanej veci. Súd prvej inštancie poukazuje i na rozhodnutia všeobecných súdov kauzálnie identických, kde prijali rovnaký záver, že nemohlo dôjsť ku škode na strane žalobcu, pre neexistenciu hmotnoprávneho nároku ako takého (rozsudok KS BA č. k. 13Cb/2/2013-367, NS SR 5Obo/21/2018, OS Nitra sp. zn. 9C/59/2012, 4Cb/2/2014).

24. Taktiež je potrebné uviesť, že hoci bolo vydané predbežné opatrenie, ktorým súd postupníkovi ZH Kredit, s.r.o., zakázal nakladať s nadobudnutými pohľadávkami, nie je tu daná príčinná súvislosť, ktorá by zakladala naplnenie znakov zodpovednosti za škodu vzniknutú neodkladným opatrením (predbežným opatrením), nakoľko postúpené pohľadávky, ktorých výšky sa žalobca v tejto žalobe domáha, mali pôvod v platobných výmeroch vydaných SKP úpadcu, ktorý na ich vydanie nemal právnu legitimáciu upravenú zákonom. Je preto potrebné i prisvedčiť tvrdeniam žalovaného najmä uvedené v podaní zo dňa 4.2.2015 ohľadne postupu vydávania platobných výmerov v jednotlivých časových obdobiach. Súd prvej inštancie na upresnenie taktiež uvádza, že žalobca preukazoval výšku premlčaných pohľadávok Zoznamom dlžníkov uvedených v počítačovej sústave, pričom relevantným spôsobom vznesenie námietky premlčania nedokladoval. S. názoru súdu prvej inštancie preto nariadeným predbežným opatrením KS BA zo dňa 10.05.2006, č. k. 6Cbi/111/05-71 nemohla žalobcovi vzniknúť ujma ani žiadna škoda, pretože prípadnému vymáhaniu pohľadávky na zdravotnom poistení a poplatku z omeškania bránili iné skutočnosti odlišné od zákazu uloženého predmetným predbežným opatrením. Jednalo sa jednoznačne o absenciu exekučného titulu - platobného výmeru a legislatívne obmedzenie žalobcu pri samotnej realizácii vymoženia pohľadávky, tak ako to bolo konštatované vo vyššie citovaných rozhodnutiach NS SR a ÚS SR. Za situácie že by predmetné opatrenie nebolo nariadené, tak by sa postavenie žalobcu právne nezmenilo, pretože vymoženiu pohľadávky bránili legislatívne prekážky na strane žalobcu. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že nariadené predbežné opatrenie nebolo spôsobilé privodiť žalobcovi ujmu, resp. škodu a preto nie je daná príčinná súvislosť medzi nariadeným predbežným opatrením a domnelou ujmu žalobcu. Žalobcovi nevznikla žiadna ujma, ani škoda, pretože pohľadávka vzhľadom na absenciu platobného výmeru je ku dnešnému dňu nevyožiteľná. Vzhľadom na tú skutočnosť, že žalobcovi nemohla vzniknúť a ani nevznikla škoda, ani ujma a vzhľadom na skutočnosť, že domnelá ujma žalobcu nevznikla ani v príčinnej súvislosti s nariadeným predbežným opatrením, dospel súd k jednoznačnému záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne. Vzhľadom na vyššie uvedené súd v súlade s citovanými ustanoveniami zákona žalobu zamietol.

25. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Úspešnému žalovanému súd priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

26. S. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. K návrhu žalovaného na zaviazanie náhrady trov konania (v prípade úspechu žalovaného) zo dňa 21.10.2019 na právneho predchodcu žalobcu, súd na znášanie trov konania s poukazom na ust. § 255 a § 60 CSP zaviazal žalobcu, a to najmä na procesnú zásadu viazanosti trov na stranu sporu, t. j. v tomto prípade zameneného žalobcu spoločnosť NO.1118 LIMITED, Veľká Británia.

28. S. § 60 CSP stranami sú žalobca a žalovaný.

29. Je nesporné, že v priebehu konania prišlo k zmene subjektu na strane žalobcu, rozhodnutím NS SR č. k. 3Obo/32/2016-352 dňa 13.12.2016, ktorým NS SR rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a pripustil, aby do konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 4Cb/3/2014 namiesto doterajšieho žalobcu ZH Kredit, s. r. o., Bratislava vstúpila obchodná spoločnosť NO.1118 LIMITED, so sídlom 6-7 Pollen Street, London, Veľká Británia, zapísaná v registri spoločností pre Anglicko a Wales pod č. 6393483.

30. Krajský súd v Bratislave (v tomto konaní ako súd prvej inštancie) pokračoval v konaní so zameneným žalobcom, spoločnosťou NO.1118 LIMITED, so sídlom 6-7 Pollen Street, London.

31. Je nesporné, že zamenený žalobca sa stal procesnou stranou sporu, ako aj nositeľom vecnej legitímácie sporového dokazovania. Na doplnenie dôvodnosti a priznania nároku na náhradu trov konania voči zamenenému žalobcovi súd poukazuje i na skutočnosť, že z vyžiadanej účtovnej závierky, Oznámenia o dátume schválenia účtovnej závierky k 31.12.2018 spoločnosti ZH Kredit, s.r.o., vyplýva mínusový zostatok za bežné účtovné obdobie, čo predpokladá taktiež sťažené vymożenie náhrady trov. V závere súd prvej inštancie ohľadne práva na náhradu trov konania, ako aj vymożenie povinnosti tieto trovy uhradiť poukazuje na ust. § 135a ods. 2 Obch. zák. s tým, že konatelia sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov, v opačnom prípade nebráni nič strane sporu o vymożenie povinnosti i voči štatutárnym zástupcom ako takým. Na základe uvedeného KS BA, ako súd prvej inštancie v tomto konaní na náhradu trov konania zaviazal stranu sporu spoločnosť NO.1118 LIMITED, so sídlom 6-7 Pollen Street, London v postavení žalobcu v čase rozhodovania.

32. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd SR v Bratislave, cestou Krajského súdu v Bratislave, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak odporca dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, je možné podať návrh na jeho výkon podľa Exekučného poriadku.